

[Kirkegaard]

hvor daværende socialminister Karen Jespersen og senere embedsmændene i Socialministeriet har søgt at få Kommissionen til at gå ind for en harmonisering af EU's socialpolitik?»

Skriftlig begrundelse

I et brev dateret 15. juni 1993 til Kommissionen forud for dennes udarbejdelse af den såkaldte grøn bog om EU's fremtidige socialpolitik har daværende socialminister Karen Jespersen i strid med dansk EU-politik anbefalet, at der i EU skabes et universelt system med minimumsniveauer på det sociale område. I april 1994 har Socialministeriet forgæves søgt tilslutning fra parterne på arbejdsmarkedet til i et svar på Kommissionens grøn bog at anbefale det samme synspunkt.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg vil gerne slå fast – krystalklart: Der er ikke tale om, at ministre eller embedsmændene går ind for en harmonisering af EU's socialpolitik, heller ikke i det skjulte, som hr. Kirkegaard er inde på i sit spørgsmål. Daværende socialminister Karen Jespersen har i sit bidrag til Kommissionen om grønbogen foreslået en videreførelse af to henstillinger, som Rådet vedtog med enstemmighed i 1992. Det kan bestemt ikke være i strid med dansk EU-politik.

Når man læser papiret i sin helhed – altså papiret af 15. juni 1993 og de senere udkast – vil man ikke være i tvivl om, at meldingen er klar. Men hvis der plukkes et par ord eller linjer ud, kan budskabet blive misforstået. Jeg vil derfor også gerne sige til hr. Kirkegaard i dag: Jeg kan kun beklage, hvis enkelte linjer i papirerne har givet anledning til misfortolkninger eller misforståelser.

Jeg synes også, jeg skylder historien og dermed klarheden at gøre opmærksom på, at hr. Kirkegaard selv sad i ministerstolen på rådsmødet den 24. juni 1992, da henstillingerne om konvergens og om mindsteressourcer blev vedtaget. Jeg minder derfor også stiltødt om, at de to henstillinger har udgangspunkt i det sociale charter, som også havde den tidligere regerings fulde støtte og også Socialdemokratiets støtte. Der ligger ikke spor kontroversielt eller polemisk i den bemærkning.

Når Socialministeriet anbefaler et universelt system, skal dette ses i sammenhæng med henstillingen om konvergens, hvor det ønskelige er, at alle borgere i fællesskabet nationalt kan blive dækket af et minimum af sociale rettigheder. At et socialt system er universelt, betyder ikke, at det er det samme som vores eller måske Portugals, men at det er hvert enkelt land, der afgør sagen selv.

Kirkegaard (KF):

Allerførst tak til statsministeren for den meget klare konstatering. Der er ingen vaklen i geledderne. Man siger nej til harmonisering af EU's socialpolitik. Den klarhed har jeg ønsket i dag mere end noget andet.

Jeg vil godt sige til statsministeren, når han henviser til henstillingerne fra 1992 – og her naturligvis primært henstillingen af 27. juli 1992 om overensstemmelse mellem målene og politikken for social beskyttelse – så håber jeg, at statsministeren ikke vil spille med på den melodi, som en embedsmand i Socialministeriet har spillet på, nemlig at der heri er lagt op til, hvad man kunne kalde konvergens landene imellem, men at det er en henstilling til landene om at leve op til de fælles mål, som er fastsat bl.a. i det sociale charter i 1989, således at landene hver på deres måde har deres suveræne ret til at nå frem til disse mål.

Mit andet spørgsmål gælder de lidt flomme-europæiske formuleringer, der er anvendt i det oprindelige papir – formuleringer, der sædvanligvis kun anvendes af integrationslystne og føderalistiske politikere. Det er lidt svært at få hold på, hvad disse ord egentlig betyder, men der er ét forhold, som er meget konkret: Man argumenterer for indførelse af minimumsniveauer i EU for de sociale ydelser, og det er noget særdeles konkret, som jeg gerne vil bede om statsministerens stillingtagen til. Er det regeringens politik?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg vil også sige tak til hr. Kirkegaard for kommentaren. Jeg tror, det er vigtigt, som hr. Kirkegaard vel også indirekte sagde det, at der mellem de partier, der står bag Edinburgh-Aftalen, og mellem de partier, der forud derfor lagde op til den via det nationale kompromis, er fuldstændig klarhed partierne imellem, også når vi går frem til Europa-Parlamentsvalget den 9. juni.